

Ruigpootbuizerd in het Duivensche Broek

Het Duivensche Broek, gelegen tussen Duiven en Zevenaar, is een hoofdzakelijk agrarisch gebied. Het landschap is nogal monotoon van karakter en daarom wellicht een reden dat het slechts door een handjevol vogelaars met enige regelmaat wordt bezocht.

het Duivensche Broek. De stevige sneeuwval van de voorgaande weken was zo goed als verdwenen waardoor er weer een goed zicht was op én boven de weilanden. In eerste instantie was ik wel benieuwd hoe het er nu bijstond met de aanwezigheid van Grote Zilverreigers. Dat viel me deze dag eerlijk gezegd niet mee. Slechts een enkel exemplaar liet zich zien. Aangekomen op de kruising Boleemweg – Bennemenstraat zag

Foto: Arjan Hell

Ondanks het weinig afwisselende landschap heeft het gebied met name in de wintermaanden een grote aantrekkingskracht op roofvogels. Torenvalken maar vooral Buizerds zijn er dan in grote aantallen aanwezig. Ook een enkele Slechtvalk en één of meerdere Blauwe Kiekendieven laten zich dan regelmatig zien. Sinds een aantal jaren hebben Grote Zilverreigers het Duivensche Broek ook ontdekt en deze soort is er inmiddels niet meer weg te denken. Op 20 januari 2010 maakte ik een rondje door

ik echter een biddende Buizerd die bij mij als “verdacht” overkwam. Na de auto in de drassige berm geparkeerd te hebben en uitgestapt te zijn, werd de telescoop opgesteld en ben ik me gaan richten op de vogel. Al vrij snel werd me duidelijk dat het hier geen gewone Buizerd betrof maar een Ruigpootbuizerd. Een grote en leuke verrassing natuurlijk. De vogel zat vooral op de grond maar was ook vliegend en biddend erg goed te bekijken. Zó goed dat een gewone Buizerd vlot kon worden uitgesloten. Het beste kenmerk

van een Ruigpootbuizerd, de witte staart met zwarte eindband met daarboven enkele zwarte randjes, was bij dit exemplaar in vlucht of tijdens het bidden prachtig te zien. Daarnaast had de vogel donkere polsvlekken, een donkere buik en een relatief lichte grijze kop. Ook kenmerken die pleiten voor een Ruigpootbuizerd. Fraai was de lichte "koplamp" aan de achterzijde van de kop. In vlucht was zichtbaar dat de vogel langere vleugels had dan die van een gewone Buizerd. De vogel was bepaald niet schuw en liet zich tot op ongeveer 50 meter bekijken. Een enkele keer deed de Ruigpootbuizerd een uitval naar de grond maar tijdens mijn aanwezigheid die dag zonder succes. Later is overigens wel gezien dat de vogel diverse muizen wist te bemachtigen.

Op 22 januari maakte ik wederom een rondje door het gebied en de vogel was nog steeds aanwezig. Deze keer waren ook de bevederde poten goed te zien. De medewaarnemers van die dag, Erik de Waard en Michel Geven, hebben prachtige foto's kunnen maken. Het gevolg liet zich raden. De daarop volgende dagen zijn er tal van vogelaars afgekomen om deze prachtige roofvogel te kunnen aanschouwen. Om te genieten van de soort maar ook om te kunnen bijschrijven op de jaar-, regio- en Gelderlandlijst.

Min of meer "zekere" Ruigpootbuizerds overwinteren in Nederland vrijwel jaarlijks in de Oostvaardersplassen, het Lauwersmeer, op de Waddeneilanden en bij Schiphol. Elders wordt de soort slechts mondjesmaat gezien. Hoewel de aantallen per jaar nogal kunnen verschillen lijkt het er op dat Ruigpootbuizerds minder vaak in Nederland worden gezien dan voorheen. Veel claims van een Ruigpootbuizerd hebben helaas met enige regelmaat betrekking op een verkeerd gedetermineerde Buizerd. Een theorie voor de afname van Ruigpootbuizerds in Nederland is dat de soort net als bijvoorbeeld de Bonte Kraai vaker in de noordelijke broedgebieden blijft hangen (Scandinavië, Rusland).

Op het moment van schrijven, eind januari, is de Ruigpootbuizerd van het Duivensche Broek nog steeds aanwezig en heeft 2 vaste weilanden waar schijnbaar voldoende voedsel voorradig is.

Arjan Hell